

[Fuglsang.]

at det ikke at vaske sig i virkeligheden var et sundhedstegn.

Det må stå mere og mere klart, at også danske landmænd faktisk er ført ind under fællesmarkedet under falske forudsætninger, for bag dette lovforslag — som i virkeligheden er imod henstillinger fra fællesmarkedskommissionen — ligger jo ting, der tyder på, at man i virkeligheden vil benytte fællesmarkedet til at stramme en asocial politik over for såvel producenter som forbrugere i vores land.

Noget helt andet er: man hævder fra regeringens side, at man vil bekæmpe inflationen her i landet. Til dette formål var det, man i sin tid brugte de famøse 1,9 mia kr. til det, man kaldte en omkostningsdæmpende ydelse. Men viser ikke alle erfaringer såvel som al fornuft, at netop forhøjede fødevarerpriser virker som en kædereaktion, der udløser alle inflationens led? Det er nu engang sådan, at det med at få det tørre brød, det tvinger folk til at kræve og også gennemtvinge forhøjede lønninger og vil altså på alle led gøre situationen værre, end den er i øjeblikket.

For os at se: det, der er brug for, er ikke en yderligere fordyrelse af fødevarerne, men at statens momsfordyrelse fjernes, og derfor vil vi som noget ganske naturligt stemme mod disse forslag.

Flygaard (DR):

Luksus er vist et meget elastisk begreb. Mange definerer vel luksus som værende det, man ikke selv kan få, eller det, som man måske ikke selv bryder sig om.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre en principiel betragtning omkring det forlig, der er indgået. Hovedsigtet var jo, at man fik overført ressourcer fra den offentlige til den private sektor. Der blev ikke mere at dele i første omgang, men måske vil en sådan overførsel fra den offentlige til den private sektor i høj grad fremme initiativ og virkelyst.

På mit partis vegne skal jeg i øvrigt tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Lovforslaget er jo et led i den aftale om besparelser, som i sidste måned blev truffet af en række partier, herunder også mit eget parti.

Det er mit partis principielle opfattelse, at man ikke i sin sociale politik skal give præference til enkelte former for forbrug, men overlade det til det enkelte menneske selv at fastsætte sit forbrugsvalg. Vi synes derfor, at det foreliggende lovforslag er et forslag i den rigtige retning. Når man ikke har villet skride til en endelig afvikling, må det naturligt være tilskuddene til mælk og almindelig fløde samt moderermælkserstatninger, som man bevarer længst. Men vi vil gerne være med til at drøfte hele spørgsmålet ud fra et synspunkt om at komme videre.

Til forslaget om at forhøje grænsen for afgiftspligtig virksomhed til 10.000 kr. skal jeg gøre et par bemærkninger. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at det ud fra et administrativt synspunkt er en fordel at sætte en forholdsvis høj grænse. Jeg er da også bekendt med, at det er tilfældet i en række lande, selv om andre forhold måske også har været bestemmende for en højere grænse i disse lande. Deroverfor står synspunktet om et forøget provenutab som følge af en højere skattefri grænse, og jeg vil gerne spørge finansministeren, om han kan oplyse noget om provenutabets størrelse som følge af denne forhøjelse. Hvis det kun drejede sig om de 30.000 virksomheder, ville der formentlig være tale om ca. 20 mill. kr., så vidt jeg umiddelbart kan beregne. Til det nævnte antal virksomheder på 30.000 må imidlertid lægges det antal virksomheder, som nu omsætter for under 5.000 kr., men nu får mulighed for at gå op til de 10.000 kr. uden at skulle svare afgift.

Jeg skal i øvrigt tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.